

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 30Csp/316/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316223502
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina L'achová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2316223502.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou L'achovou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO 35 717 769, zast. advokátom: JUDr. Alan Strelák, so sídlom Na vŕšku 12, Bratislava, proti žalovanému: D. L., U.. XX.X.XXXX, R. V. E. XXX/XX, I., o zaplatenie 279,72 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 32,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 25.12.2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na základe skutočností uvedených v žalobe zo dňa 16.5.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 613,92 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

2. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 297 písm. b) C.s.p..

3. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, sporové strany, resp. ich zástupcovia, na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

4. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.12.2013, obchodné podmienky, predžalobnú výzvu a oznámenie o zosplatnení záväzku.

5. Žalovaný sa k podanej žalobe, ani k predloženým dôkazom písomne nevyjadril.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobcom predložených listinných dôkazov.

7. V rámci skutkového stavu súd v prejednávanej veci zistil, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 16.12.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej zmluvy žalobca poskytol žalovanému bezúčelový, hotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 650,- eur za odplatu vo výške 247,- eur. Odplata za poskytnutie úveru predstavovala úrok vo výške 20% z istiny, t. j. sumu 130,- eur a servisný poplatok vo výške 18% z istiny, t. j. sumu 117,- eur. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť veriteľovi uvedený úver s príslušenstvom v 13 mesačných splátkach tak, že prvé tri mesačné splátky boli

dohodnuté v sume 3,25 eur a ďalších desať mesačných splátok bolo dohodnutých v sume 88,73 eur, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení tejto zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 67,70% a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 45,94%. Predžalobnou výzvou zo dňa 24.4.2014 upozornil žalobca žalovaného, že ak nevykoná bezodkladnú úhradu dlhu (301,17 eur), žalobca si uplatní právo a po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Nakoľko k úhrade dlžnej sumy v stanovenom čase nedošlo, žalobca zaslal žalovanému oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 2.4.2015, v ktorom oznámení oboznámil žalovaného s tým, že záväzok z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol zosplatnený ku dňu 24.12.2014.

8. Súd právne vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

9. Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa ust. § 2 písm. a) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

11. Podľa ust. § 2 písm. b) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa ust. § 2 písm. d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

16. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

19. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu omeškania žalovanej výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Právny vzťah medzi stranami založený predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere je nevyhnutné posudzovať podľa z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na zásadu *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi stranami posudzovať podľa ustanovení OZ a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy je vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preto preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

23. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v podobe, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov.

24. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti. Zo skutkových zistení mal súd jednoznačne preukázané, že strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 650,- eur s dohodnutým úrokom vo výške 130,- eur a servisným poplatkom vo výške 117,- eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami neobsahuje všetky náležitosti určené citovaným ust. § 9 ods. 2 ZoSU, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a ďalej výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa názoru súdu odkaz na čas, v ktorom je úver splatený, nepostačuje a v zmluve je potrebné uviesť konkrétny časový údaj o konečnej splatnosti úveru, ako aj konkrétne termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (bez komplikovaných výpočtov a odkazov o splatnosti predchádzajúcej splátky). Zmluva obsahuje iba uvedenie mesačnej splátky úveru bez podrobnejšej špecifikácie, čo vlastne zahŕňa. Zneniu ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ nezodpovedá len uvedenie úhrnnej splátky, lebo z princípov spotrebiteľskej ochrany vyplýva, že dané zmluvné dojednanie má vymedzovať konkrétnu výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a prípadne výšku splátky iných poplatkov. Zmyslom tejto právnej úpravy je, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal prehľad o tom, aké nároky veriteľa úverovou splátkou vlastne spotrebiteľ plní, čo opätovne musí do zmluvného textu zakotviť veriteľ, v danom prípade žalobca, ktorý zmluvu o spotrebiteľskom úvere pripravoval. V takomto prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanému považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca tak nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru vo výške 130,- eur a servisného poplatku vo výške 117,- eur. Žalovaný zaplatil z poskytnutého úveru (650,- eur) len časť, a to sumu 617,28 eur, a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 32,72 eur (650 - 617,28) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

25. Existuje konštantná judikatúra slovenských súdov, v zmysle ktorej sa má ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Z dôvodov rozsudku Krajského súdu v Žiline (sp. zn. 11Co/270/2016 zo dňa 13.9.2016) vyplýva o i. aj to, že pokiaľ aj je nesúlady ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ s čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice č. 2008/48/ES, smernica upravuje minimum ochrany spotrebiteľa, ktoré je povinný členský štát zabezpečiť. Nič však nebráni členskému štátu zabezpečiť spotrebiteľovi vyšší štandard ochrany pred nepriateľnými podmienkami.

26. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 25.12.2014, keďže k zosplatneniu úveru došlo dňa 24.12.2014, a preto má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o päť percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (k uvedenému dňu bola 0,05%). Žalobca tak má popri dlžnej istine i nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy odo dňa omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu.

27. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 v spoj. s § 262 ods. 1 C.s.p., t.j. podľa úspešnosti v spore. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 279,72 eur s prísl., úspešný bol v časti čo do zaplatenia sumy 32,72 eur s prísl. a vo zvyšnej časti bol neúspešný. Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 11,7% a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 88,3% (100% - 11,7%), a tým daný čistý úspech žalovaného v rozsahu 76,6%. Súd čiastočne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne v súvislosti s týmto konaním nevznikli s tým, že o výške trov už nie je potrebné samostatne rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.